

[Indenrigsministeren.]

nå at få en lovgivning på dette område, som kan blive en hjælp for alkoholskadede mennesker, og at vi derigennem også kan skabe en gavnlig institution, som kan spare samfundet for udgifter på andre områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Francke: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1621, fremsættelsen i tidenden sp. 1430).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Mørk: Efter at loven om apotekervæsenet har virket i en årrække og man i den forløbne tid har indhøstet visse erfaringer, viser det sig, at udviklingen inden for lovens område gør forskellige ændringer i loven af 1954 ønskelige. Det drejer sig om lempelser i reklamebestemmelserne og om ændringer i systemet vedrørende de varer, som det er forbeholdt apotekerne at forhandle, og de varer, der overlades til den fri handel. Herudover foreslås der en ændring, og det er lovforslagets vigtigste, som i realiteten ophæver 5 års begrænsningen for ældre medicinske specialiteters særnavn.

I henhold til gældende lov vil en række gamle specialiteter ikke kunne forhandles under det hidtidige særnavn ud over 1. januar 1960. Der gives nemlig ingen dispensationsmulighed herfor. En sådan dispensationsmulighed foreslås nu, idet retten til at bevare disse ældre specialiteters særnavn efter ansøgning kan forlænges for 10 år ad gangen.

Det er ikke med begejstring, vi går ind

for denne ændring, men jeg erkender, at vi er under nødvendighedens lov. Ændrer vi ikke loven som foreslået, kan det bringe os vanskeligheder i handelssamkvemmet udadtil, ikke mindst under de nuværende og kommende markedsvilkår i Europa. Et forsonende træk i billedet forekommer mig den prismæssige beskyttelse af forbrugeren at være, som foreslås i § 3. Den mulighed for kontrol med prisfastsættelsen, der her åbnes adgang til, vil, så vidt jeg kan se, kunne få betydning for forbrugerne, for de sygdomsramte.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne tilsige støtte til en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Marius Buhl: Det ærede medlem hr. Mørk har jo allerede kort gjort opmærksom på de foreslåede ændringer. Jeg kan lige supplere det med at oplyse, at for en enkelt paragrafs vedkommende er det i sidste øjeblik, vi kommer i gang med ændringen, eftersom 5 års perioden for de specialiteter, det ærede medlem hr. Mørk talte om, udløber 1. januar. Hvis der ikke sker en forandring før 1. januar, vil det kunne afstedkomme så temmelig store vanskeligheder; derfor haster det.

Lempelsen i reklameringsbestemmelserne og reglen om priserne skal jeg ikke opholde mig ved; det er ikke noget særlig væsentligt og kan vist ikke afstedkomme megen debat.

Derimod indeholder lovforslagets § 2 en ændring, som nok kan give anledning til debat og allerede har været årsag til protester. Den vedrører, hvilke varer der må forhandles i den frie handel, i detailhandelen. Det er klart, at apotekerne må forhandle alle de varer, der omfattes af en sådan lovgivning, hvorimod materialhandlerne kun må forhandle en del af disse varer.

I henhold til den nugældende lov udfærdigede man en liste til detailhandlerne over de præparater, som de ikke måtte forhandle. Nu laver man dette om, således at detailhandleren får en liste over de varer, han må forhandle. Begrundelsen er, at antallet af de medicinske færdiglavede præparater er steget så voldsomt i de senere år. Det er næsten umuligt at holde listerne over de varer, som ikke må forhandles i